

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XII. B. Virgo jam ab illo instanti, quo Mater Dei esse cœpit, in Corde Crucem & Doloris gladium portavit. Emblema. Morologium solare Regis Achaz cum epigrapha: Altissimus obnumbrat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XII.

B. Virgo jam ab illo instanti, quo Mater DEI esse
cepit, in Corde crucem & doloris gladium
portavit.

Virtus Altissimi obumbrabit tibi. Luc. 1. 35.

1. **M** Ita ac diversa à SS. Patribus purissimæ Virgini MARIÆ attribui solent elogia. B. Rupertus Abbas eam paradisi sum voluptatis appellat, in quo DEUS primum hominem posuit, qui apud ipsum in principio erat, hoc est Christum JESUM; novum illum ac innocentissimum Adamum. Richardus à S. Laurentio eandem Sacratissimam Deiparam lectulo pacifici Salomonis assimilat, in quo DEI Filius novem mensium spatio quievit. S. Amadeus illam feracissimam virginitatis Mater Dolorosa.
- Rup. Abb. l. 4. in Cant.*
Rich. l. 10.
S. Amad. plan. tom. 8.
- N

S. Ambrl. de
Instit. Virg.
c. 14.

Isa. 38 3.

plantam vocat, ex qua immaculatum illud castitatis liliū inter spinas, hoc est DEUS & Homo Crucifixus prodijt. S. Ambrosius ex eadem SS. Virgine craterem tornabilem facit, qui nobis carnem & sanguinem Christi propinat. Alij eandem appellant thesaurum omnis sanctitatis; ideam perfectionis, gratiarum aquæductum, folium gloriæ DEI, microcosmum gratiarum, & radicem bonorum omnium, &c. Sed nec ille à veritatis scopo aberravit, qui hanc SS. Virginem horologio, seu potius solario Achaz assimilavit: *Et ecce reverti faciam umbram linearum, & per quas descenderat in horologio Achaz in sole, retrorsum decem lineis.* Per quem solem rectè Sol ille justitiæ, qui est Christus DEUS noster, per novem autem gradus, novem Angelorum Chori, per quos Sol ille Divinus retrogressus est, per decimam autem lineam B. Virginis uterus, vel Crux, in quo utroque Sol ille oriens & occumbens requievit, intelligi possunt, ipsum autem horologium Achaz juxta mentem SS. Patrum SS. Deiparam designavit, unde eam in Officio de Immaculata Conceptione passim in Ecclesia recepto, salutare solemus: *Salve horologium, quò retrogradiatur Sol in decem lineis, Verbum incarnatur, Homo ut ab inferis ad summa attollatur.* In quem finem huic nostro solario à sole meridiano illustrato, & in umbra numerum decimum, id est, Crucem X. exhibenti illud Gabrielis pro lemmate inscripsimus:

Altissimus obumbrat.

Ita est ô pientissima Virgo! enimverò obumbravit tibi Sol ille oriens ex alto, & occumbens in cruce; proinde meritò non tam sub cruce, quàm etiam in Incarnatione Verbi dicere poteras: *Nolite considerare, quòd fusca sim, quia decoloravit me Sol, dum enim ad Archangeli vocem respondisti: Fiat mihi secundum verbum tuum,* in quo instanti perfectissimâ voluntate paratam te exhibuisti ad omnia adversa cum Filio tuo imposterum per omnem vitam toleranda. Juvat hic pro stabilienda hac veritate in testem adducere magnum illum Theologiæ mysticæ Doctorem, Joannem Taulerum, qui ita cum hac SS. Deiparente sermocinatur: *O MARIA præcipua Martyrum omnium, non hoc est initium dolorum tuorum sub cruce; non hic tua cœpit passio; non hic prima est tui DEO obedientis abnegatio: Sed sicut Christus Filius tuus ab initio gratissimè se subdidit ad mortem usque Patris voluntati, & toto vite sue spatio paupertatem, persecutiones, oblocutiones & contemptus sponte sustinuit; sic tu Domina nostra dulcissima totam te resignasti DEO, quando Mater Filij DEI esse consensisti, &c.*

2. Ad

2. Ad roborandam hanc veritatem audiamus insignem conce-
 ptum. Postquam cœlestis ille paranymphus, & humanæ salutis
 nuntius, Gabriel Archangelus hanc magnificam legationem à SS. Tri-
 nitate acceptavit, ut VERBUM mox incarnandum intemeratæ Virgi-
 ni MARIÆ annuntiaret, non sine ambizioso plurimorum Angelorum
 comitatu in assumpta hominis forma ad Domum Nazaræam, ubi Virgo
 plusquam Angelica puritate conspicua commorabatur, se contulit, ad
 quam cum ingrederetur, eam summâ cum veneratione salutavit: AVE.
 Hæret ad hanc Angeli vocem mens & lingua mea attonita; & quid hoc
 est, magne cœli Princeps & Archangele? Quare SS. Virginem, mox
 DEI Matrem futuram per tō Ave salutas? Cur non dicis: Salve? An non
 prorsus idem sibi volunt Salve & Ave? Non equidem ignoro, quòd per
 tō Ave designata fuerit tota Sanctissima Trinitas, à qua immediatè
 Archangelus hunc salutandi modum mutuaverat, per A. enim signifi-
 catur Alpha & Omega, principium & finis, hoc est, Pater æternus; per
 V. indicatur VERBUM mox incarnandum; & per E. Emissio Spiritûs
 Sancti, qui à Patre, Filióque procedit; scio insuper, quòd per AVE re-
 paratum fuerit, quod prius ab Eva destructum fuerat; proinde si tō
 AVE retro Legis, nomen Eva prodibit, hinc versus ille venit ex utra-
 que parte legendus:

Robur Ave tenet, & te tenet Eva ruboR.

Scio ad hæc, quòd tō AVE idem sibi velit, quàm A-VE, hoc est,
 sine væ, ubi enim universum humanum genus huic communi væ in
 contrahendo peccato originali erat obnoxium, sola purissima Virgo
 sine ullo væ & noxa permanfit. Sed aliud hîc latet mysterium. Ob-
 serva prudens Lector attentiore mentis oculo tō AVE; & quid, quæso,
 hîc Echo Mariana resonat? Ave, Ave, Ave --- væ, væ, væ. O AVE
 gaudiosum, sed & lacrymosum! quia non sine flebili væ hoc Ave pro-
 nuntiatur, & dum orbî salutem & B. Virgini Verbum incarnandum
 annuntiat, simul & longum væ per totam vitam SS. Cordi Mariano
 prædixit: *Angelus Ave dixit, ait quidam recentior & insignis Orator de*
Societate JESU, & doloris gladius MARIÆ pectus transfixit, Filium enim
separituram audivit, & eodem momento Filij flagella vidit, spinas & cru-
cem prævidit; Concipiebat, & jam sub cruce stabat: Concipiebat, & jam
Crucifixum deponebat: Concipiebat, & jam vulneratum lavabat: Conci-
piebat, & jam sepultum deplorabat. O gaudiosum, sed & triste, nimis-
 que luctuosum AVE! O anima Christiana! recordare hujus Ave,
 quan-

R. P. Caspar.
 Knittel. S. J.
 in Sabb. pass.

quando hanc Sacratissimam Matrem tuam Angelica salutatione hōnoras.

3. Verūm progrediamur ulterius, & inquiramus, quænam illa domus fuerit, quam tibi quondam Sapientia ædificavit, & septem firmissimis columnis suffulit: *Sapientia ædificavit sibi domum; excidit columnas septem: immolavit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam.* Adverte prudens Lector, singula hęc aliquid denotant; attentum te esse discipulo.

Sapientia illa æterna Filius DEI est, qui communissimè à SS. Patribus Sapientia æterni Patris appellari assolet: Hęc, inquam, Sapientia ædificavit sibi domum, in qua habitaret DEUS cum hominibus, hoc est, sanctissimam ac purissimam Matrem suam, in cujus Sacratissimo utero per novem menses requiescere dignatus est: *Et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.* Suffulit autem hanc domum septem columnis, per quas B. Petrus Damianus septem Spiritus Sancti dona intelligit, Mellifluus verò tres virtutes Theologicas: Fidem, spem, charitatem, & quatuor Cardinales, hoc est, prudentiam, justitiam, fortitudinem & temperantiam, quibus SS. Virgo dotata, & velut firma domus DEI suffultra fuit, de qua mystica domo & ille Jacob Patriarcha vaticinatus est: *Non est hic aliud, nisi Domus DEI, &c.* Et sequitur: *Immolavit victimas suas;* ubi advertit Venerabilis Beda, quòd Christus non unam, sed multas victimas obtulerit, & instar multarum victimarum fuerit, quia plurima tormenta exanclavit, quorum quodlibet ad eum necandum sufficiebat, unde in plurali dicitur, victimas immolasse. *Miscuit vinum;* quando in circumcissione, flagellatione, coronatione, crucifixione Divinum Sanguinem largissimè pro salute nostra effusum, cum lacrimis afflictissimæ Matris suæ, quas præsertim stans sub cruce dolentissimè profudit, quodammodo immiscuit. Denique *proposuit mensam suam,* dum Carnem & Sanguinem suum in SS. Evcharistia non tam in cibum & potum, quàm etiam in victimam, hoc est, in Sacrificium, quod quotidie in altari DEO T. O. M. pro peccatis offertur, in signum infiniti amoris sui reliquit.

○ anima Christiana! considera hęc planè immensum SS. Cordis JESU & MARIÆ in nos amorem; quid enim aliud est Caro Christi, quàm Caro MARIÆ? Et quid Cor JESU, quàm Cor MARIÆ? De illa enim VERBUM suam carnis substantiam assumpsit, sibi que intimè univit; & quod semel assumpsit, nunquam dimisit; ergo dum SS. Evcharistiam percipis, pariter & de purissima Matris DEI Carne & Sanguine refice.

reficeris? O bone DEUS! quis hanc perpendens veritatem, non colliquefcat saltem aliquo amore erga JESUM & MARIAM, quorum tota vita à primo conceptionis instanti cruce fuit & martyrium? Verè immortales illis pro hoc præstantissimo nutrimento tenemur gratias persolvere. Juvat hinc audire B. Petrum Damianum: *Hic, inquit, dilectissimi fratres; hic rogo, perpendite, quàm debitores simus huic beatissime DEI Genitrici, quantasque illi post Dominum gratias agere debeamus: Illud siquidem corpus, quod beatissima Virgo genuit, quod in gremio fovit, quod fascijs ciuxit, quod maternâ curâ nutrit, nunc de sacro altari percipimus, & ejus Sanguinem in Sacramento nostræ redemptionis haurimus. Impar est illi omne humane lingue præconium, quæ de intemeratæ carnis sue visceribus cibum nobis protulit animarum, eum videlicet, qui de se ipso perhibet: Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi.*

4. O pietissima Domina! cui ulterius te comparabo? Altare es, in quo immensus DEI Filius ingrediens mundum (quando Verbum caro factum est) statim à primo conceptionis instanti prompta voluntate & affectu se Patri æterno prima vice in holocaustum & Sacrificium, & ultro, quia voluit, morti crucis se obtulit. Ita S. Methodius, & ex eo doctissimus Quaresmius: *Cor Virginis, inquit, fuit altare, in quo Filius se ipsum obtulit in Sacrificium. Ad quod pariter alludit Gentium Doctor Paulus, dum ad Philippenses scripsit: Humiliavit semetipsum Patri, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. O cæli obstupescite! Christus vix incarnatus, & pro nobis jam crucifixus? O cæli obstupescite!*

Jeremias olim, cum in umbra tantum hanc prævidisset veritatem, tam insolito attonitus prodigio exclamasse perhibetur: *Novum faciet Dominus super terram; scem na circumdabit virum.* Verum novum, & admirabile propter Virginis concipientis integritatem, nam Mater efficitur, & permanet Virgo. Novum propter foetus efformationem, animæque infusionem, quæ in puncto & unico instanti à Spiritu Sancto peracta sunt. Novum, quia DEUS factus homo passibilis & mortalis. Novum, quia tenerrimus Infans vix quò ad corpusculi magnitudinem cum minucissima apicula tunc comparandus, omnimodâ tamen ac Divinâ pollebat Sapientiâ. Novum, quia sanctissima anima Christi jam tunc in carcere materno inclusa essentiam DEI vidit. Novum denique & maxime novum, quia jam tunc à primo conceptionis momento Divinus ille Infans in utero Virginæ Matris suæ erat crucifixus, & cum eo pariter SS. Mater ejus: *O Verbum breviatum, quod fecit Dominus super terram!*

Gen. 2. 18. Olim de Eva dictum fuit: *Faciamus ei adiutorium simile sibi.* Hoc longè meliori jure dicere possumus de B. V. MARIA, quòd Christo Filio in incarnatione, passione ac redemptione generis humani adiutorium simile extiterit. *Hæc est,* ait Hugo Carenfis, *adiutorium Altissimi, quia juvat eum ad salvandum genus humanum.* O quàm bene igitur Mellifluus S. Bernh. in *Fig. l. Nat. Dom.* Bernhardus: *Quia indigus eras, cui donaretur DEUS, datus est MARIE, ut per illam acciperes, quidquid haberes; & subjungit: Nihil nos DEUS habere voluit, quod per manus MARIE non transierit.* Et cur igitur anima tepida ac languida non accedis ad MARIAM, nam & ipsa peccatores recipit, quia propter ipsos Mater DEI facta est?

5. Revocate hic, si placet, in memoriam officiosissimam illam invitationem, quàm olim Sponsa dilectum ac cœlestem suum Sponsum invitavit, ut in hortum suum dignaretur descendere, & fructum pomorum suorum degustare: *Veniat dilectus meus in hortum suum, & comedat fructum pomorum suorum;* cujus piæ ac justissimæ petitioni tandem acquiescens Sponsus respondit: *Veni in hortum meum, Soror mea Sponsa; messui myrrham meam cum aromatibus.* Magnum hic latet mysterium; attentas arrigite aures.

Per hanc Sponsam rectè SS. Patres SS. Deiparam subaudiunt, quæ, licet optimè novisset, quæ & quanta Unigenito DEI Filio pro salute mundi consummandâ, per omnem vitæ cursum forent sustinenda, cœlestis tamen Patris voluntati humiliter obsecundans, hunc amantissimum animæ suæ Sponsum ardentissimè invitare non dubitavit, ut tandem secundum promissa Patribus olim facta, de cœlo descenderet, & veniret in hortum suum, hoc est, per incarnationem in uterum suum virginem ad comedendum fructum pomorum suorum, non infelix illud terrestris paradisi pomum, ex cujus comestione adhuc dentes posterorum obstupescunt, sed fructum pomi illius (hoc est, quod causavit illud pomum) nimirum dolores, gemitus, persecutiones, injurias, ærumnas, verbera, flagella, spinas, crucem, mortem &c. Et placuit hæc tam ardens invitatio cœlesti Sponso, qui ad vocem Virginis: *Fiat,* descendit de cœlis, venit in uterum ejus, tanquam in hortum omni virtutum genere excultissimum: *Et Verbum caro factum est,* ubi messuit myrrham cum aromatibus, per quam myrrham assidua Christi passio adumbrata fuit. Audite superius memoratum Mellifluum: *Volve,* inquit, *& revolve vitam boni JESU, & non invenies eum nisi in cruce; ex quo enim carnem assumpsit, semper in pœna fuit, in amaritudine & angustia, &c.*

Ex his collige, anime mi, quantum obligatus sis tantæ Matri DEI & tuæ, quæ tibi non de condigno quidem, sed tamen de congruo Christi, pietissimi Redemptoris tui, meruit Incarnationem, & per consequens & passionem, & tuam salutem. Juvat hic audire Magnum Augustinum: *MARIA*, inquit, multum gaudeo, multum audeo; nos *S. Aug. in ser. de Virg.* enim tibi, teque nobis mira vicissitudo considerat, ut licet pro nobis habeas id esse, quod es, nos vero per te id esse, quod sumus; si enim nulla præcessisset nostra transgressio, non esset secuta nostra redemptio, & si necessarium non esset redimi peccatorem, non esset necessarium parere Redemptorem, &c.

6. O purissima Virgo! quid ultra possum dicere de te? Ager es fecundissimus, non trigessimus, aut sexagesimus, sed centesimus, *Matth. 13. 23.* imò & millesimus fructum afferens, ex quo agro dulcis ille fructus, seu verum frumenti granum excrevit, pro omnium salute in cruce mortificandum. Vitis es fecundissima: *Ego quasi vitis fructificavi*, quæ Divinum illum botrum, Verbum incarnatum protulisti, qui tandem in torculari crucis pro totius mundi redemptione ac salute usque ad ultimam sanguinis stillam expressus fuit: *Botrus Cypri dilectus meus*. Terra es *Cant. 1. 14.* illa benedicta, de qua Psaltes vaticinatus est: *DEUS autem Rex noster ante secula, operatus est salutem in medio terræ*. *Psal. 75. 12.* Scio equidem ô benedicta Inventrix gratiæ, ô Genitrix vitæ, ô Mater salutis! quod dulcissimus Filius in medio terræ, hoc est, in monte Golgothæo, qui medium terræ dicitur, passus, & cruci affixus fuerit, atque in hoc loco omnium salutem operatus sit; sed & Sacratissimus uteris tuus, ita attestante Mellifluis, fuit illud medium terræ, in quo mundi salutem incepit operari: *Et tunc jam, sunt verba S. Bernardi, operabatur nostram salutem in medio terræ, in utero videlicet Virginis MARIE, qui mirabili proprietate terræ medium appellatur; ad illam enim tanquam ad medium, sicut ad Arcam DEI, sicut ad rerum causam, sicut ad negotium seculorum respiciunt, & qui in cælo habitant, & qui in inferno, & qui nos præcesserunt, & nos, qui sumus, & qui sequentur, & nati natorum, & qui nascentur ab illis. Illi, qui sunt in cælo, ut resarciantur; & qui in inferno, ut eripiantur; qui præcesserunt, ut Propetæ fideles inveniantur; qui sequuntur, ut glorificentur.* *S. Bernh. ser. 2. in Pentec.*

7. Olim ad portam illam auream & speciosam mendicus ille, & claudus ex utero Matris suæ, quem ponebant quotidie ad portam templi, *Axor. 3. 2.* quæ dicitur speciosa, optatam & corporis & animæ salutem consecutus est. Et nos quid aliud sumus, quàm claudi in via virtutis, & miseri mendici; ita D. Augustinus: *Omnes mendici DEI sumus, ante janam magni Patris familias stamus, imò & prosternimur, supplices ingemiscimus, aliquid* *S. Aug. ser. 15. in Evang. Matth. de Verb. Dom.*

Gen. 28. 17.

aliquid volentes accipere, & ipsum aliquid ipse DEUS est. Porta illa aurea & speciosa B. Virgo & Mater DEI est, verè porta cœli, ad quam oportet nos sedere, & mendicare, per illam enim accessum habemus ad Filium, à Filio ad Patrem: Si peccata tua premunt te, ait Mellissius

S. Bernh. ser. 2. de Assumpt.

Bernhardus, ut liquefias sicut cera à facie ignis, vade ad Matrem misericordie, & ostende sibi vulnera, & ipsa pro te Filio suo ostendet pectus & ubera, & Patri latus & vulnera; Pater non negabit Filio postulanti, neque Filius negabit Matri interpellanti, neque Mater negabit peccatori ploranti; Civitas enim est refugij: O quam gloriosa dicta sunt de te Civitas DEI!

Psul. 86. 2.

Pro coronide hujus considerationis investigare oportet adhuc aliquem conceptum, quare benignissimus DEUS, qui omnia suaviter, ac prudenter ordinat in finem, pro primo & rebeli homine paradysum illum voluptatis, ac locum deliciarum condere, eumque tantopere ornare voluerit? Ad quid, obsecro, iste ornatus? Nunquid præscivit, Protoplastos brevi exinde eliminandos, imò & ipsum paradysum in generali diluvio dissipandum?

S. Bernh. in precat. ad Virg.

Rationem assignant SS. Patres, ut ex hoc figurante altiùs mente ad ipsum figuratum ascenderemus, per illum enim paradysum præsignata

S. Ephrem. orat. de Laud. de Virg.

fuit SS. Deipara MARIA, verè paradysus DEI, ita S. Bernhardus: Paradysus deliciarum, ita S. Ephrem: Paradysus voluptatis, ita S. Bonaventura: Paradysus spiritualis secundi Adam, ita S. Jacobus in Liturgia &c.

S. Bonav. in Spec. c. 2.

Ad hunc ergo paradysum properemus in nostro exilio; non adstat hic Cherubim cum gladio ignito, atque versatili; omnes accessum ad illum habemus. O piensissima Domina! respice in-

nos: Ad te clamamus exules filij Evæ.

CON.